

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 2/1999

Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach na neverejnom zasadnutí senátu konanom 10. marca 1999 prerokoval podnet Ing. J. I., bytom Ľ., zastúpeného advokátom JUDr. J. H., vo veci porušenia jeho základného práva podľa čl. 30 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Obecného úradu Ľubotice a Okrskovej volebnej komisie (okrsok č. 2) Parchovany vo voľbách do Národnej rady Slovenskej republiky 25. – 26. septembra 1998 a takto

rozhodol:

Postupom Obecného úradu Ľubotice pri vyhotovení voličského preukazu 9. septembra 1998 a Okrskovej volebnej komisie (okrsok č. 2) Parchovany, ktorým neumožnila hlasovanie vo voľbách do Národnej rady Slovenskej republiky 26. septembra 1998, b o l o p o r u š e n é základné právo Ing. J. I. zúčastňovať sa na správe verejných vecí slobodnou voľbou svojich zástupcov podľa čl. 30 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len “Ústavný súd SR”) bolo 21. októbra 1998 doručené podanie Ing. J. I. (ďalej len “navrhovateľ”), bytom Ľ., označené ako “Podnet na začatie konania pred ústavným súdom v zmysle čl. 130 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky” s prílohami. Na výzvu Ústavného súdu SR navrhovateľ svoj podnet 28. decembra 1998 spresnil, a nakoľko tento po spresnení

spĺňal všetky zákonom predpísané náležitosti a Ústavný súd SR nezistil dôvody na jeho odmietnutie podľa § 24 ods. 1 a § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 293/1995 Z. z. (ďalej len "zákon o Ústavnom súde SR"), 13. januára 1999 ho prijal na konanie.

Ústavný súd SR sa 14. januára 1999 obrátil s výzvou na písomné vyjadrenie sa k prijatému podnetu na účastníka konania, Obecný úrad Ľubotice, a jeho vyjadrenie dostal 26. januára 1999. Pokiaľ ide o Okrskovú volebnú komisiu (okrsok č. 2) v Parchovanoch ako druhého účastníka konania, nakoľko po voľbách do Národnej rady Slovenskej republiky táto zanikla, Ústavný súd SR si od Obecného úradu v Parchovanoch 7. decembra 1998 vyžiadal kópiu "záznamu o uznesení Okrskovej volebnej komisie Parchovany zo dňa 26. septembra 1998", z ktorého bolo možné overiť si jej postup namietaný navrhovateľom. Ústavný súd SR sa 18. novembra 1998 obrátil tiež na ministra vnútra Slovenskej republiky so žiadosťou o zaslanie pokynu, ktorým sa upravujú podrobnosti o úlohách obcí a miestnych orgánov štátnej správy pri voľbách do Národnej rady Slovenskej republiky a vydávajú vzory volebných tlačív. Tento pokyn, ktorý Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky vydalo v súlade s § 54 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1990 Zb. o voľbách do Slovenskej národnej rady v znení neskorších predpisov, bol Ústavnému súde SR doručený 25. novembra 1998. Nakoľko všetci účastníci konania podľa § 30 ods. 2 zákona o Ústavnom súde SR súhlasili s upustením od ústneho pojednávania, Ústavný súd SR o podnete navrhovateľa rozhodol na neverejnom zasadnutí.

1. Navrhovateľ vo svojom podnete okrem iného uviedol: "Paragraf 7 zákona č. 80/1990 Zb. o voľbách do Národnej rady Slovenskej republiky v platnom znení dáva voličom, ktorí nebudú môcť voliť vo volebnom okrsku, v ktorom sú zapísaní, možnosť vyžiadať si voličský preukaz a voliť naň v ktoromkoľvek inom volebnom okrsku. Keďže ja som už začiatkom mesiaca september vedel, že nebudem voliť v mieste trvalého bydliska, dňa 9. 9. 1998 som navštívil Obecný úrad v Ľuboticiach a požiadal som o vydanie voličského preukazu. Tento mi bol vystavený pod číslom 4.

Dňa 26. 9. 1998 som chcel vykonať volebný akt a s voličským preukazom som sa dostavil do volebnej miestnosti Okrskovej volebnej komisie č. 2 v Parchovanoch. Okrsková volebná komisia mi však po skontrolovaní môjho voličského preukazu nedovolila voliť s tvrdením, že môj voličský preukaz je neúplný. Podľa nej chýbal na ňom čitateľný podpis starostu obce a namiesto okrúhlej pečiatky bol opečiatkovaný odtlačkom pečiatky podlhovastej. Komisia hlasovaním takto rozhodla napriek tomu, že ešte pred tým si overila telefonátom na Obecný úrad v Ľuboticiach skutočnosť, či nejde o falzifikát a či takýto voličský preukaz skutočne vydaný bol. Zastihnutý pracovník úradu (pracovníčka) potvrdil (a), že ide o skutočne vydaný preukaz a že v mojej osobe ide o obyvateľa obce s aktívnym

volebným právom, ktorý bol vyčiarknutý zo zoznamu voličov a bol mu vydaný voličský preukaz. Na základe takéhoto postupu komisie som proti jej postupu podal sťažnosť na Okresnú volebnú komisiu v Trebišove – na sťažnosť doteraz odpovedané nebolo.

Článok 30 Ústavy SR zaručuje občanom zúčastňovať sa na správe vecí verejných, a to priamo alebo slobodnou voľbou svojich zástupcov. Voľby do zákonodarného zhromaždenia a umožnenie účasti na nich na základe všeobecného, priameho a rovného volebného práva sú základnou garanciou ustanovenia tohto článku ústavy, pričom však mne toto právo postupom okrskovej volebnej komisie bolo upreté. Toto jednoznačne považujem za porušenie mojich práv, a preto navrhujem, aby ústavný súd začal konanie v zmysle čl. 130 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky. Právomoc ústavného súdu je daná tým, že proti takémuto konaniu okrskovej volebnej komisie nie je prípustný žiadny iný mnou nevyužitý opravný prostriedok.

Meritom tohto sporu je voličský preukaz a jeho náležitosti. Nepopieram, že mne vystavený preukaz tieto náležitosti zrejme nemal, čo odôvodňovalo postup komisie smerujúci k telefonickému overeniu jeho pravosti. Nenamietam, že mal byť označený odtlačkom pečiatky so štátnym znakom, nakoľko povinnosť použiť štátny znak na úradných pečatiach a listinách vyplýva zo znenia § 5 zákona NR SR č. 63/1993 Z. z. o štátnych symboloch SR a ich používaní (voličský preukaz vskutku osvedčuje dôležité skutočnosti a oprávnenia a v tomto prípade orgán samosprávy vykonáva štátnu správu podľa osobitných predpisov). Tvrdím však, že nesprávny postup orgánu verejnej správy nemôže byť dôvodom na odňatie ústavou garantovaného práva občanov.

Ja nie som na vine, že samosprávny orgán je nedostatočne znalý právnych predpisov o používaní okrúhlych pečatí so štátnym znakom. Nikto po mne nemôže požadovať, aby som kontroloval náležitosti úradných dokumentov vydaných orgánmi štátnej správy alebo samosprávy, konal som dobromyseľne a v dobrej viere bez akéhokoľvek úmyslu zneužiť ustanovenia volebného zákona o možnosti voliť mimo trvalého bydliska. Takéto moje konanie v tomto prípade aj bolo preukázané – Obecný úrad v Ľuboticiach preukázal už okrskovej komisii všetky mnou uvádzané fakty. Ak mi aj za tejto situácie bolo upreté jedno z najzákladnejších politických práv garantovaných ústavou – právo voliť – považujem to za vážne porušenie zákonov i ústavy.

Prijať filozofiu, na základe ktorej chyba orgánu verejnej alebo štátnej správy môže ukrátiť občana na uplatňovaní si jeho práv, by znamenala nebezpečný precedens aj do budúcnosti. Aj preto, uvedomujúc si faktickú nemožnosť vrátenia hlasovacieho práva, navrhujem, aby ústavný súd po predbežnom prerokovaní tohto podnetu na začatie konania vyniesol toto

u z n e s e n i e :

Ústavný súd Slovenskej republiky začína konanie o porušení práva podnecovateľa upraveného v čl. 30 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a prijíma podnet na ďalšie konanie.

Po konaní vo veci samej navrhujem, aby súd vyniesol toto

u z n e s e n i e :

Postupom Okrskovej volebnej komisie č. 2 v Parchovanoch a prijatím jej uznesenia zo dňa 26. 9. 1998, na základe ktorého nebolo umožnené hlasovať vo voľbách do Národnej rady Slovenskej republiky Ing. J. I., bytom Ľ., bolo porušené ústavné právo podnecovateľa zúčastniť sa správy vecí verejných slobodnou voľbou svojich zástupcov zakotvené v čl. 30 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.”

V spresnení svojho podnetu z 28. decembra 1998 navrhovateľ svoju doterajšiu argumentáciu v podstate zopakoval, pričom požiadal, aby ústavný súd o ňom konal aj za účasti Obecného úradu v Ľuboticiach a svojím nálezom rozhodol: “Postupom Obecného úradu v Ľuboticiach dňa 9. 9. 1998 pri vystavení voličského preukazu Ing. J. I., bytom Ľ., postupom Okrskovej volebnej komisie č. 2 v Parchovanoch a prijatím jej uznesenia zo dňa 26. 9. 1998, na základe ktorého mu nebolo umožnené hlasovať vo voľbách do Národnej rady Slovenskej republiky, bolo porušené jeho ústavné právo zúčastniť sa správy vecí verejných slobodnou voľbou svojich zástupcov zakotvené v čl. 30 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.”

2. Vo svojom písomnom vyjadrení z 21. januára 1999 k prijatému podnetu navrhovateľa Obecný úrad Ľubotice uviedol: “V zmysle Vašej výzvy na písomné vyjadrenie k prijatému podnetu Ing. J. I., bytom Ľ., Vám dávame nasledujúce stanovisko:

V zmysle volebného zákona bol vydaný pracovníčkou obecného úradu voličský preukaz pod č. 4 pre Ing. J. I. Podpisovaním voličských preukazov boli starostom obce poverené pracovníčky obecného úradu, teda aj Ing. L., ktorá uvedený voličský preukaz podpísala.

Dňa 26. 9. 1998 Ing. M. B., člen okrskovej volebnej komisie v Ľuboticiach, prevzal telefonát od Okrskovej volebnej komisie č. 2 v Parchovanoch, ktorým bol vznesený dotaz, či bol Ing. J. I. vydaný Obecným úradom Ľubotice voličský preukaz.

Po preverení voličského zoznamu a zoznamu vydaných voličských preukazov bolo pracovníčkou obce p. E. L. potvrdené, že Ing. J. I. mal Obecným úradom v Ľuboticiach vydaný právoplatný voličský preukaz a bol vyškrtnutý zo zoznamu voličov obce Ľubotice, čím sme Okrskovej volebnej komisii č. 2 v Parchovanoch potvrdili oprávnenosť Ing. J. I. na jeho právo prísť k voľbám mimo obce Ľubotice.”

3. Keďže ďalší účastník konania, t. j. Okrsková volebná komisia Parchovany (okrsok č. 2), po voľbách do Národnej rady Slovenskej republiky zanikla, ústavný súd si od Obecného úradu v Parchovanoch vyžiadal “záznam o uznesení Okrskovej volebnej komisie Parchovany (okrsok č. 2) zo dňa 26. 9. 1998”, v ktorom sa uvádza: “Podľa uznesenia horeuvedenej komisie sa neumožnilo hlasovanie p. Ing. I. J., bytom L., na voličský preukaz č. 4, vydaný v obci Ľubotice, z dôvodu neúplnosti voličského preukazu:

- chýba čitateľné meno a priezvisko starostu obce (je tam len nečitateľný podpis),
- je opečiatkovaný podlhovastou pečiatkou obce.

Komisia hlasovala za umožnenie hlasovania Ing. I. J. pomerom hlasov – za 2 hlasy, proti 5 hlasov.”

II.

Vzhľadom na to, že navrhovateľ požiadal, aby ústavný súd v konaní o jeho podnete rozhodol, že k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 30 ods. 1 ústavy došlo tak postupom Obecného úradu v Ľuboticiach, ako aj Okrskovej volebnej komisie (okrsok č. 2) v Parchovanoch, ústavný súd zisťoval, či, v akom rozsahu a akým spôsobom sa oba označené orgány podieľali na porušení jeho základného práva podľa čl. 30 ods. 1 ústavy vo voľbách do Národnej rady Slovenskej republiky 26. septembra 1998.

1. Obecný úrad Ľubotice navrhovateľovi na jeho žiadosť vystavil voličský preukaz č. 4 ešte 9. septembra 1998. Ako vyplynulo z vyjadrenia starostu obce Ľubotice k prijatému podnetu navrhovateľa: “V zmysle volebného zákona bol vydaný pracovníčkou obecného úradu voličský preukaz č. 4 pre Ing. J. I. Podpisovaním voličských preukazov boli starostom obce poverené pracovníčky obecného úradu, teda aj Ing. L., ktorá uvedený voličský preukaz podpísala.” Na túto skutočnosť poukázala Okrsková volebná komisia (okrsok č. 2) v Parchovanoch, ktorá vo svojom uznesení z 26. septembra 1998 okrem iného argumentovala neúplnosťou jeho voličského preukazu, nakoľko v ňom “chýba čitateľné meno a priezvisko starostu obce”. Ústavný súd SR po preverení tohto tvrdenia zistil, že ten postup Obecného úradu Ľubotice, na základe ktorého starosta obce poveril podpisovaním voličských preukazov pracovníčky obecného úradu, nie je v súlade so vzorom tlačiva voličského preukazu (T/1), ktorý na účely organizačno-technického zabezpečenia volieb vydalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky podľa § 54 ods. 1 písm. b) zákona č. 80/1990 Zb. o voľbách do Slovenskej národnej rady v znení neskorších predpisov, nakoľko vo vzore tlačiva voličského preukazu (T/1) je jasne vyznačené, že voličský preukaz vydaný obcou má byť označený menom, priezviskom a podpisom starostu obce. Postup Okrskovej volebnej komisie (okrsok č. 2) v Parchovanoch, ktorá na tento nedostatok voličského preukazu navrhovateľa poukázala, bol preto oprávnený.

Voličský preukaz navrhovateľa č. 4 Obecný úrad v Ľuboticiach opečiatkoval podlhovastou pečiatkou obce (bez štátneho znaku Slovenskej republiky). Okrsková volebná komisia (okrsok č. 2) v Parchovanoch poukázala aj na túto skutočnosť, keď vo svojom uznesení z 26. septembra 1998 ako ďalší nedostatok voličského preukazu vytkla, že “je opečiatkovaný podlhovastou pečiatkou obce”. Na uvedenú skutočnosť vo svojom podaní zareagoval aj navrhovateľ, ktorý okrem iného uviedol: “Meritom sporu je voličský preukaz a jeho náležitosti. Nenamietam, že mal byť označený odtlačkom pečiatky so štátnym znakom, nakoľko povinnosť použiť štátny znak na úradných pečatiach a listinách vyplýva zo znenia § 5 zákona NR SR č. 63/1993 Z. z. o štátnych symboloch a ich používaní (voličský preukaz vskutku osvedčuje dôležité skutočnosti a oprávnenia a v tomto prípade orgán samosprávy vykonáva štátnu správu podľa osobitných predpisov”).

Ústavný súd SR preskúmal postup Obecného úradu Ľubotice a Okrskovej volebnej komisie (okrsok č. 2) v Parchovanoch, ako aj citované tvrdenie navrhovateľa a zistil, že používanie úradných pečiatok so štátnym znakom orgánmi územnej samosprávy upravuje § 6 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 63/1993 Z. z. o štátnych symboloch Slovenskej republiky a o ich používaní, podľa ktorého: “Orgány územnej samosprávy označujú úradnými pečiatkami so štátnym znakom a nápisom Slovenská republika listiny obsahujúce rozhodnutie alebo osvedčenie dôležitých skutočností alebo oprávnení vo veciach, v ktorých vykonávajú štátnu správu podľa osobitných predpisov.” Možnosť prenesenia výkonu niektorých úloh štátnej správy na obec potvrdzuje § 5 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov (vzťah štátu a obce), ak je ich plnenie takýmto spôsobom racionálnejšie a efektívnejšie. S prenesením úloh na obec štát poskytne obci potrebné finančné a iné materiálne prostriedky. Pokiaľ ide o výkon štátnej správy vo voľbách do Národnej rady Slovenskej republiky, zákon č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy v znení neskorších predpisov pod písmenom b) svojho § 16 uvádza, že Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky je ústredným orgánom štátnej správy pre “organizačné zabezpečenie volieb do Národnej rady Slovenskej republiky a orgánov miestnej samosprávy a referenda”. Organizačné úlohy, ktoré na základe tohto zákonného zmocnenia vykonáva Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, možno považovať za výkon štátnej správy ako súčasť všeobecnej vnútornej správy. Úlohy ministerstva vnútra ako ústredného orgánu štátnej správy pre organizačné zabezpečenie volieb do Národnej rady Slovenskej republiky sú konkretizované v § 54 zákona č. 80/1990 Zb. o voľbách do Slovenskej národnej rady v znení neskorších predpisov, podľa ktorého: “(1) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky

a) v osobitnom pokyne upraví podrobnosti o úlohách obcí a miestnych orgánov štátnej správy pri

1. utváraní volebných okrskov,

2. zabezpečovaní a vybavovaní volebných miestností,

3. úschove volebných dokumentov,

b) vydá vzory volebných tlačív a zabezpečí rozmnoženie potrebného počtu volebných tlačív.”

Vydanie osobitného pokynu pre úseky uvedené pod bodmi 1 až 3 písmena a) a na vydanie vzorov volebných tlačív podľa písmena b) § 54 zákona č. 80/1990 Zb. o voľbách do Slovenskej národnej rady v znení neskorších predpisov predstavuje formu a spôsob realizácie oprávnenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky ako ústredného orgánu štátnej správy pre “organizačné zabezpečenie volieb do Národnej rady Slovenskej republiky” podľa § 16 písm. b) zákona č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a iných ústredných orgánov štátnej správy v znení neskorších predpisov. V rozsahu a spôsobom, v ktorom do takto vymedzeného okruhu právomoci Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ako ústredného orgánu štátnej správy pre organizačné zabezpečenie volieb do Národnej rady Slovenskej republiky) vstupujú obce, možno plnenie ich úloh považovať za výkon štátnej správy. Ich konkrétnu zákonnú úpravu potom predstavujú tie ustanovenia zákona č. 80/1990 Zb. o voľbách do Slovenskej národnej rady v znení neskorších predpisov, ktoré určujú jednotlivé úlohy obcí tvoriace súčasť organizačného zabezpečenia volieb do Národnej rady Slovenskej republiky. Medzi tie úlohy obcí, ktoré tvoria súčasť organizačného zabezpečenia volieb do Národnej rady Slovenskej republiky, patria aj voličské preukazy (§ 7 zákona o voľbách do Slovenskej národnej rady). Nakoľko vyhotovovanie voličských preukazov patrí medzi tie úlohy obcí, ktoré predstavujú výkon štátnej správy pri organizačnom zabezpečovaní volieb do Národnej rady Slovenskej republiky, akékoľvek písomné úkony s nimi spojené predpokladajú a vyžadujú používanie pečiatok obce so štátnym znakom Slovenskej republiky, a nie pečiatok slúžiacich pre potreby obecnej samosprávy. Argument, že vo voľbách do Národnej rady Slovenskej republiky obce vykonávajú úlohy štátnej správy, a nie úlohy obecnej samosprávy, potvrdzuje aj § 53 ods. 1 zákona č. 80/1990 Zb. o voľbách do Slovenskej národnej rady v znení neskorších predpisov, v súlade s ktorým sa výdavky spojené s voľbami do Národnej rady Slovenskej republiky (vrátane výdavkov obcí) uhrádzajú zo štátneho rozpočtu Slovenskej republiky. Z uvedeného vyplýva, že povinnosťou Obecného úradu v Ľuboticiach bolo voličský preukaz navrhovateľa označiť pečiatkou obce so štátnym znakom Slovenskej republiky, nakoľko výkon tohto jej oprávnenia nemožno považovať za súčasť obecnej samosprávy, ale za výkon štátnej správy pri organizačnom zabezpečení volieb do Národnej rady Slovenskej republiky. Obecný úrad v Ľuboticiach preto nepostupoval správne, keď voličský preukaz navrhovateľa označil podlhovastou pečiatkou obce bez štátneho znaku Slovenskej republiky, a nepostupoval správne tiež v tom, že voličský preukaz navrhovateľa podpísala pracovníčka Obecného úradu Ľubotice, a nie starosta obce.

2. Po zistení spomenutých nedostatkov voličského preukazu navrhovateľa sa Okrsková volebná komisia (okrsok č. 2) v Parchovanoch na jeho výzvu telefonicky spojila s Obecným úradom Ľubotice za účelom overenia údajov v ňom uvedených. Vo svojom písomnom vyjadrení z 21. januára 1999 starosta obce Ľubotice túto skutočnosť výslovne potvrdil, keď uviedol: “Dňa 26. septembra 1998 Ing. M. B., člen okrskovej volebnej komisie v Ľuboticiach, prevzal telefonát od Okrskovej volebnej komisie č. 2 v Parchovanoch, ktorým bol vznesený dotaz, či bol Ing. J. I. vydaný Obecným úradom Ľubotice voličský preukaz. Po preverení voličského zoznamu a zoznamu vydaných voličských preukazov bolo pracovníčkou obce p. E. L. potvrdené, že Ing. J. I. mal Obecným úradom v Ľuboticiach vydaný právoplatný voličský preukaz a bol vyškrtnutý zo zoznamu voličov obce Ľubotice, čím sme Okrskovej volebnej komisii č. 2 v Parchovanoch potvrdili oprávnenosť Ing. J. I. na jeho právo prístupíť k voľbám mimo obce Ľubotice.” Napriek tomu, že týmto telefonickým rozhovorom sa odstránili akékoľvek pochybnosti týkajúce sa nedostatkov uvedených vo voličskom preukaze navrhovateľa, Okrsková volebná komisia (okrsok č. 2) v Parchovanoch mu neumožnila (pomerom hlasov 2 za, proti 5) hlasovať vo voľbách do Národnej rady Slovenskej republiky. Takýmto postupom Okrsková volebná komisia (okrsok č. 2) v Parchovanoch porušila základné právo navrhovateľa zaručené čl. 30 ods. 1 ústavy, t. j. právo zúčastňovať sa správy vecí verejných slobodnou voľbou svojich zástupcov. K porušeniu tohto práva došlo za situácie, keď si uvedené nedostatky svojho voličského preukazu navrhovateľ sám nespôsobil a aj napriek tomu, že orgán, ktorý rozhodoval o tom, či navrhovateľ hlasovať bude, sa predtým telefonicky ubezpečil, že neexistujú žiadne právne a ani faktické prekážky reálneho výkonu jeho základného práva podľa čl. 30 ods. 1 ústavy.

S výkonom ktoréhokoľvek zo základných práv alebo slobôd môže zákonodarca spájať určité podmienky alebo vyžadovať splnenie určitých predpokladov. Pokiaľ však splnenie takýchto podmienok alebo predpokladov má zabezpečiť štátny alebo iný orgán, žiadny oprávnený subjekt nesmie na svojom základnom práve alebo slobode utpieť akúkoľvek ujmu len preto, že ten, kto mu mal umožniť jeho výkon, zákonné podmienky alebo predpoklady späté s jeho výkonom buď vôbec nepoznal, alebo si ich zle vyložil, či dokonca aj po zistení, že k ich splneniu došlo, výkon základného práva alebo slobody neumožnil. Na uvedenom nemení nič to, že sa takéhoto konania dopustil orgán štátu, orgán územnej samosprávy alebo volebná komisia ako orgán verejnej správy (PL. ÚS 18/1998).

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd zistil, že v prípade podnetu navrhovateľa došlo k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 30 ods. 1 ústavy označenými postupmi Obecného úradu Ľubotice a Okrskovej volebnej komisie (okrsok č. 2) v Parchovanoch. Obecný úrad Ľubotice sa na porušení základného práva navrhovateľa podieľal tým, že pri výkone úloh štátnej správy tvoriacich súčasť organizačného zabezpečenia volieb do Národnej rady Slovenskej republiky nepostupoval spôsobom určeným v osobitnom pokyne ministerstva vnútra vydanom podľa § 54 ods. 1 zákona č. 80/1990 Zb. o voľbách do Slovenskej

národnej rady v znení neskorších predpisov. Okrsková volebná komisia (okrsok č. 2) v Parchovanoch sa na porušení základného práva navrhovateľa podieľala tým, že aj napriek zisteniu, že došlo k splneniu všetkých právnych a faktických podmienok výkonu jeho základného práva podľa čl. 30 ods. 1 ústavy, mu jeho výkon neumožnila s poukazom na také nedostatky jeho voličského preukazu, ktoré si tento nespôsobil. Taký postup orgánu verejnej správy, ktorým podmieňuje výkon jedného zo základných práv občana splnením podmienky alebo náležitostí, ktoré tento prejavom svojej vôle nemôže ovplyvniť, podľa právneho názoru ústavného súdu nie je v súlade ani s princípom právnej istoty ako jedným z imanentných znakov právneho štátu.